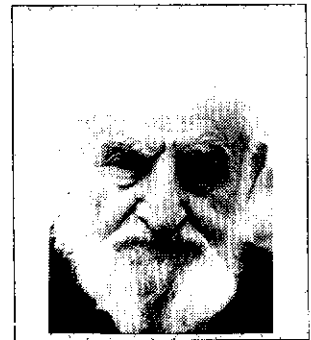

درگذشتگان

درگذشت استاد احمد آرام

فاضل دانشمند، محقق و مترجم ارجمند مرحوم استاد احمد آرام یکی از مفاخر عالمان و دانشمندان، و یکی از مترجمان نامدار عصر حاضر به شمار می رفت. فقید سعید در نخستین روز از فروردین ۱۳۸۳ ش (عید سعید غدیر خم ۱۳۲۱ ق) در خانواده ای متدین و مذهبی، در تهران زاده شد. پس از پشت سر نهادن دوران کودکی، دوره ابتدایی و متوسطه را در مدارس دانش، ترقی، علمیه و دارالفنون به پایان رسانید و در سال ۱۳۰۲ ش فارغ التحصیل شد. سپس به مدرسه طب رفت، ولی آن را ناتمام گذاشته و به کار معلمی پرداخت، او در این مدت در مدارس علمیه، فلاحت، شرف و دارالفنون به تدریس شیمی، فیزیک، رسم فنی و هیئت پرداخت و در همین زمان به تألیف کتاب های درسی «دوره فیزیک و شیمی» - در ده جلد - با همکاری آقایان: فصیحی و نصیری دست زد و شهرت بسزایی کسب کرد و در کنار اینها به تحصیل منطق، فقه و معانی بیان نزد مرحوم

اعتماد الاسلام همت گماشت. او با همت و پشتکار عالی خویش موفق شد زبان های عربی، انگلیسی و فرانسه را به خوبی بیاموزد و بر آنها - همانند زبان مادری اش - چیره شود و در سایه همین تسلط بود که در طول عمر با برکت خویش توانست ده ها اثر از بزرگان جاوید علم و فلسفه را به پارسی درآورد. وی همچنین از دیرباز عضو برجسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی بوده است. استاد به دین و اخلاق سخت پایبند بود و با قرآن مأنوس، و غیبت و دروغ و مال حرام نزد او بسیار منفور بود. او خود می گفت:

«سعی می کنم که موحد باشم، توحید اصل دین اسلام است، توحید یعنی آدم غیر از خدا هیچ چیزی را مؤثر نداند. این هاست که مرا تاکنون این طور نگهداشته، ان شاء الله که درست بوده...»

او درباره آموختن زبان عربی می گوید:
«عربی دانستن من روی روح دینی من است. چون پدرم خیلی متدین بود و ماه رمضان که می شد شاید ده پانزده قرآن، ختم می کرد. همیشه سحر برمی خاست و به نماز و دعا مشغول می شد و من همان طور بار آمده بودم و به قرآن انس شدیدی داشتم و در مدرسه قرآن و دعا می خواندم. بعد خیلی به قرآن سر می کشیدم، این است که به زبان عربی انس گرفتم...»

ترجمه های ایشان در نشر شیوا، قلم جذاب و زیبا، شیرینی تعبیر و استواری بیان مشهور است.

برخی از آثار آن مترجم فقید، عبارتند از:
* ترجمه کتاب «الحياة» - ۳ ج - (نوشته: محمدرضا حکیمی و دیگران)
۱. اثبات وجود خدا (از: جان کلور

- مولسما)
۲. ارتباط غیر زبانی میان خدا و انسان (توشیهو کو ایزوتسو)
 ۳. خدا و انسان در قرآن (از: ایزوتسو)
 ۴. اثبات وجود خدا برای بی دینان (از: موریتمر آدلر)
 ۵. تصحیح کیمیای سعادت (امام محمد غزالی)
 ۶. مقدمه ای بر فلسفه (اوزوالد کولپه)
 ۷. لغات قرآن
 ۸. در سایه قرآن - ۱۲ جزء - (ترجمه افی ظلال القرآن) سید قطب)
 ۹. ترجمه بخش هایی از «الاتقان فی علوم القرآن» (جلال الدین سیوطی)
 ۱۰. احیاء فکر دینی در اسلام (از: محمد اقبال لاهوری)
 ۱۱. سه حکیم مسلمان (از: سید حسین نصر)
 ۱۲. تاریخ مصور علوم اسلامی (از: سید حسین نصر)
 ۱۳. متفکران اسلام (از: بارون دوکارادوور) - ۳ ج -
 ۱۴. وعده راست (از: طه حسین، ترجمه «الوعد الحق»)
 ۱۵. علی و دو فرزندش (از: طه حسین، ترجمه «علی وبنوه»)
 ۱۶. تاریخ نجوم اسلامی (از: کرلو الفرونسو ناپئو)
 ۱۷. علم و تمدن در اسلام (از: سید حسین نصر)
 ۱۸. مکه مکرمه و مدینه منوره (از: امل اسین)
 ۱۹. انتقال علوم یونانی به عالم اسلام (از: دلیسی اولیری)

استاد آرام در نشستی که چند سال پیش در دفتر این مجله، داشت به نکات و تجربیات سودمندی اشاره کردند که خلاصه‌ای از آن در شماره ششم (سال اول، فروردین و اردیبهشت ۱۳۷۰) به چاپ رسید.

در غم فقدان این پیر ترجمه پیام‌های تسلیت از سوی ریاست جمهوری و وزرای فرهنگ و ارشاد اسلامی و فرهنگ و آموزش عالی صادر شد. روانش شاد و یاد و یادگارش پایدار باد.

*

درگذشت دکتر ابوالحسن شیخ

استاد معظم، دانشمند گرانقدر مرحوم دکتر ابوالحسن شیخ - قدس سره - بنیانگذار و پدر علم شیمی نوین ایران به شمار می‌رفت. فقید سعید در سال ۱۲۸۶ ش (۱۳۲۴ق) در تهران، در بیت علم و تقوا دیده به جهان گشود. پدرش مرحوم دکتر محمد شیخ - اعیان‌الملک - از نوادگان علامه بزرگوار شیخ حرّ عاملی صاحب وسائل الشیعه (م ۱۱۰۴ق) و یکی از پزشکان و جراحان متدین تهران و از اصحاب آیت الله العظمی شیخ عبدالنبی نوری بود.

وی دوره ابتدایی و دوره اول متوسطه را در مدارس مسعودیه، ثروت و دارالفنون گذراند و پس از آن به مدرسه صنعتی ایران - آلمان رفت و در رشته شیمی و داروسازی به تحصیل ادامه داد. سپس در سال ۱۳۰۶ ش، جزو نخستین گروه دانش‌آموزان ایرانی بود که برای ادامه تحصیل به اروپا اعزام شد و پس از هشت سال اقامت در آلمان موفق به دریافت دکترای شیمی در بخش مواد ضد عفونی گردید. او اولین ایرانی بود که دکترای شیمی دریافت کرد و در مدت ۳۲ سال تدریس

۴۸. آموزش و پرورش زنده (از: تی پی شترد)
 ۴۹. معماهای منطقی و ریاضی (از: جورج سمرز)
 ۵۰. جهان در سال دو هزار (از: پیرماسه) - با همکاری دیگران -
 ۵۱. بحثی در قضیه فیثاغورس و سی راه مختلف اثبات آن (از: امیل فوری)
 ۵۲. نسبت برای همه (از: جیمز کولمن)
 ۵۳. فرهنگ اصطلاحات جغرافیایی (اشترک در تألیف)
 ۵۴. کتابهایی که دنیا را تغییر دادند (از: روبرت دوتر)
 ۵۵. ماه مصنوعی (از: جان لولین)
 ۵۶. پیدایش و مرگ خورشید (از: ژرژ گاموف)
 ۵۷. تلفن شما چگونه کار می‌کند؟ (از: هرمن وینا شنایدر)
 ۵۸. ماسک‌های خانگی چگونه کار می‌کند؟ (از: همو)
 ۵۹. زبان آموز فارسی (لغات فارسی با معادل عربی و انگلیسی)
 ۶۰. جغرافیای صنعتی جهان (از: پیررز)
 ۶۱. الکتریسته و مغناطیس (از: مارسل بول)
 ۶۲. فلسفه‌های بزرگ (از: پیردوکاسه)
 ۶۳. حساب دیفرانسیل و انتگرال برای همه (سیلوانوس تامسن)
 ۶۴. تکامل علم فیزیکی (از: آلبرت انیشتین و لئوپولد اینفلد)
 ۶۵. کلیات جغرافیا
 ۶۶. اصول حفظ الصحة
 ۶۷. صدویست مسأله حساب
 ۶۸. حل المسائل فیزیک (ج ۵)
 ۶۹. نقشه آسمان
 ۷۰. نقشه هندسی
 ۷۱. هدیه سال نو. (نخستین تألیف وی در سال ۱۳۰۲ ش)
 سرانجام آن مترجم و محقق بزرگوار، به تاریخ ۱۵ فروردین ۱۳۷۷ ش (۶ ذیحجه ۱۴۱۸ق) در ۹۴ سالگی بلرود حیات گفت و پس از تشییع باشکوه در «قطعه فرهیختگان» بهشت زهرا آرام گرفت. آینه پژوهش به سهم خود این ضایعه اسف بار را به جامعه علمی و ادبی تسلیت گفته و یادآور می‌شود که مرحوم

۲۰. گفتار رمضان (از: شیخ علی الطنطاوی)
 ۲۱. مشرق زمین گاهواره تمدن (از: ویل دورانت)
 ۲۲. نظریات کلامی شیخ مفید (از: مارتین مکدرموت)
 ۲۳. نامه کندی به معتصم در فلسفه اولی (از: احمد فؤاد الاهوانی)
 ۲۴. تاریخ اسلام کمبریج - ج ۲ - (تألیف: دانشگاه کمبریج)
 ۲۵. کشف اصطلاحات الفنون (از: تهاوی، با همکاری: عبدالله نورانی)
 ۲۶. منطق اکتشاف علمی (از: کارل پوپر) - ج ۳ -
 ۲۷. تاریخ علم (از: جورج سارتون)
 ۲۸. هگل و مبادی اندیشه معاصر (از: امیر مهدی بدیع)
 ۲۹. یونانیان و بربرها (از: امیرمهدی بدیع) - ج ۲ -
 ۳۰. تحقیقی درباره انسان (از: ارنست کاسپر)
 ۳۱. پندار گسترش پذیری بی پایان حقیقت (از: امیر مهدی بدیع)
 ۳۲. تحدید نهایات الاماکن لتصحیح مسافات المساکن (از: ابوریحان بیرونی)
 ۳۳. فلسفه‌های بزرگ (از: پیردوکاسه)
 ۳۴. علم و مردم (از: جیمز کوانت)
 ۳۵. کتاب هیئت (از: آیه مورو)
 ۳۶. فلسفه تربیت (از: هرمن هارل هورمن)
 ۳۷. پرورش ذهن (از: ه. دوموسیه)
 ۳۸. فن دیرزیستن (از: دودوویل گاستون)
 ۳۹. روح ملتها (از: آندره زیگفید)
 ۴۰. تنظیم بیست مقاله (از: سید حسن تقی زاده)
 ۴۱. مرزهای دانش (از: لین هوایت)
 ۴۲. شش بال (از: جورج سارتون)
 ۴۳. کلیدهای خوشبختی (ترجمه از عربی)
 ۴۴. نقدی بر نوبینگری (از: پترل، برگر)
 ۴۵. علم به کجا می‌رود (از: ماکس پلانک)
 ۴۶. علم، نظریه و انسان (اروین شرودینگر)
 ۴۷. نام دانشها و فنها و هنرها (از: جوزف تیکوساینر)

پی درپی و مداوم، صدها نفر از دانشجویان را در این رشته تربیت نمود و در سال ۱۳۲۲ش در تاسیس دانشکده علوم نقش اساسی داشت. دانشسرای عالی، دانشکده علوم، آزمایشگاه شیمی اداره دخانیات و آزمایشگاه اداره غله کشور مکان هایی بودند که شاهد ده ها سال تدریس و خدمت وی بودند. او از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۳۷ سرپرست دانشجویان ایرانی در آلمان بود و در تربیت دینی و سلامت روحی آنان نقش چشمگیری را ایفا نمود و پس از دو سال به دلیل روحیه مذهبی اش، از کار برکنار گردید. در آذرماه ۱۳۳۲ش به نمایندگی از سوی آیت الله کاشانی، در مؤتمر اسلامی بیت المقدس شرکت جست و در سال ۱۳۶۵ش بازنشسته گردید و به مطالعه کتاب های دینی و عرفانی به خصوص تفسیر شریف المیزان و کتاب های مرحوم آیت الله شاه آبادی و استاد شهید مرتضی مطهری اشتغال داشت، وی همواره در تربیت دینی خویش می کوشید و سالیان بسیار از محضر عرفان و اخلاق مرحوم آقا شیخ رجبعلی خیاط بهره مند شد.

تألیفات آن فقید عبارتند از:

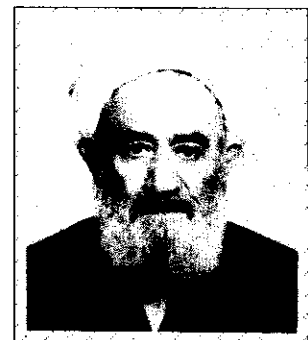
۱. تئوریهای شیمی آلی (۲ ج)
۲. عملیات شیمی آلی (۲ ج)
۳. تمرینات و تجربیات شیمی آلی

ارگانتیک

آن مرد بزرگ، در روز نخست فروردین ۱۳۷۷ش در نودسالگی چشم از جهان فرو بست و به موالیان طاهرینش پیوست.

*

درگذشت حجة الاسلام والمسلمین هنرور خویی

حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ جلیل (بن مرتضی بن جلیل)

هنرور خویی - طاب ثراه - یکی از مفاخر علمای خوی به شمار می رفت .

فقید سعید در سال ۱۳۰۵ش در خوی به دنیا آمد و پس از پشت سر نهادن دوران کودکی و نوجوانی، در سال ۱۳۲۳ش به مدرسه علمیه نمازی خوی رفت و به فراگیری علوم دینی اشتغال ورزید. وی در مدت چهارده سال ادبیات و سطوح عالی فقه و اصول را به خوبی فرا گرفت. مقدمات را از مرحوم شیخ علی مجتهدی و مرحوم حاج میرعلی محدث و شیخ جابر فاضلی خویی و سطوح فقه و اصول و کلام و هیئت را از آقایان: شیخ عبدالحسین اعلمی، سید ابراهیم علوی و شیخ صادق فراهی آموخت و در سال ۱۳۳۷ش، مدیریت مدرسه مزبور را بر عهده گرفت و این وظیفه تا سال ۱۳۵۷ش به طول انجامید. وی در این مدت - و تا پایان عمر مبارکش - به تدریس علوم دینی (رسائل و مکاسب، معالم و قوانین و شرح لمعه) پرداخت و ده ها نفر از فضلا و طلاب را تربیت نمود و همزمان در سه مسجد، اقامه نماز جماعت در سه وقت می نمود و خانه اش ملجأ و مأوی مستمندان و محل رفع دعای و اصلاح بین الناس بود. وی از بام تا شام را یکسره به تدریس معارف اهل بیت، گره گشایی از کار مردمان، پاسخگویی به مشکلات دینی مردم و اداره مساجد و مدارس می گذراند و اوقات بیکاری اش - حتی تا پاسی از شب - را مصروف مطالعه کتاب های مختلف می نمود و از این رهگذر بر تفسیر و تاریخ و حدیث و ادبیات عرب و عجم تسلطی فراوان داشت و همه مطالب را به حافظه خود سپرده بود. خطش بسیار زیبا و مجلسش شیرین بود و از برخی علمای قم و نجف اجازات متعدد داشت. وی به تجدید بنای مساجدی چند (از جمله مسجد سید یعقوب) و مقبره آخوند نوابی موفق شد و در صدد احداث بیمارستان خیریه ۵۰۰ تختخوابی آیت الله خویی برآمد که تاکنون به موفقیّت چشمگیری نائل شده است. از آثارش کتاب «توضیح الاسماء» در بیان وجه تسمیه پیامبران و امامان و علمای شیعه و سنی، و شرح حال آخوند ملازین العابدین نواتی بوده است.

وفاتش در ۷۱ سالگی، در ۷ شوال

المکرم ۱۴۱۸ق (بهمن ۱۳۷۶ش) روی داد و پیکرش پس از تشییع بسیار باشکوه در مقبره آخوند مدفون گردید.

*

درگذشت استاد سید عبدالرزاق الحسینی

دانشمند معظم و نویسنده شهیر، شیخ المورخین العراقین استاد سید عبدالرزاق حسینی آل حلوی یکی از برترین نویسندگان و محققان عراقی به شمار می رفت. آن فقید در سال ۱۹۰۳م (۱۳۲۲ق) در بغداد زاده شد و آموزش ابتدایی را در جامع خفافین، و دروس عالی را در «مکتب الترقی الجعفری العثماني» فرا گرفت و در آنجا زبانهای ترکی و فرانسه را نیز بیاموخت. سپس در سال ۱۹۲۰م (۱۳۴۰ق) در اثر حوادث انقلاب عراق - ثورة العشرین - به نجف رفت و به عنوان معلم در مدرسه امیریه به کار تعلیم و تربیت پرداخت و پس از آرامش اوضاع بغداد، بدانجا بازگشت و در دارالمعلمین به تحصیل مشغول شد و در آنجا بود که به نگارش مسقالات و روزنامه نگاری پرداخت و نخستین کتابش در سال ۱۹۲۲م با نام «المعلومات المدنیة لطلاب المدارس العراقية» به چاپ رسید.

وی در طول زندگی اش وظایف فرهنگی مختلفی را عهده دار بود (مانند: ریاست کنگره بیست و پنجم مستشرقین در مسکو، ۱۹۶۰م، و دیوان محاسبات نخست وزیری عراق) و در کنار این وظایف، ده ها کتاب و مقاله دینی، تاریخی، جغرافی و شناخت ملل و نحل در مجلات عربی منتشر نمود.

نوشته های وی همواره مصدري مهم برای عموم پژوهشگران فرهنگ و تاریخ عربی به شمار می رفت. خود وی می گفت:

«برایم در زندگی هیچ لذتی بالاتر از مطالعه کتاب نیست، من هر روز بیش از ده ساعت مطالعه می کنم و بیشتر افرادی که در خانه ام به دیدارم می آیند، دانشجویانی هستند که در مراحل عالی به تحقیق و بررسی اشتغال دارند و این برترین نعمتی است که نصیب این جانب شده که مردی در آستانه نودسالگی دارای هوش و حافظه ای قوی باشد، خدا را در هر حال شکر می کنم...»

برخی از آثار ماندگار آن فقید عبارت است از:

۱- اسرار الانقلاب؛ ۲- الاسرار الخفية
 فی حوادث السنة ۱۹۴۱ التحريرية؛ ۳- تاریخ
 الثورة العراقية؛ ۴- تاریخ العراق السياسي
 الحديث - ج ۳؛ ۵- العراق فی دوری
 الاحترال والانتداب - ج ۲؛ ۶- الخلاف
 العراقي البريطاني سنة ۱۹۴۱ م؛ ۷- الثورة
 العراقية الكبرى؛ ۸- تاریخ الوزارات العراقية
 - ج ۱۰؛ ۹- العراق فی ظل المعاهدات؛
 ۱۰- العراق قديماً وحديثاً؛ ۱۱- موجز تاریخ
 البلدان العراقية؛ ۱۲- المعلومات المدنية
 لطلاب المدارس العراقية؛ ۱۳- رحلة فی
 العراق؛ ۱۴- تحت ظلال المشانق؛
 ۱۵- الاصول الرسمية لتاریخ الوزارات
 العراقية؛ ۱۶- الاغانی الشعبية فی شعوب
 الاغنية؛ ۱۷- تاریخ الصحافة العراقية؛
 ۱۸- البایون فی التاريخ؛ ۱۹- البایون
 والبهايون فی حاضرهم وماضيهم؛
 ۲۰- تعريف الشيعة؛ ۲۱- الخوارج فی
 الاسلام؛ ۲۲- الصابئة قديماً و
 حديثاً؛ ۲۳- الصابئون فی حاضرهم
 وماضيهم؛ ۲۴- اليزيديون فی حاضرهم
 وماضيهم؛ ۲۵- اليزيدية او عبدة الشيطان؛
 ۲۶- عبدة الشيطان فی العراق.

سرانجام آن دانشمند فقید، پس از ۹۵
 سال زندگی در اثر بیماری، در شوال المکرم
 ۱۴۱۸ ق در بغداد بدرود حیات گفت.
 روانش شاد باد.

در گذشت حجت الاسلام والمسلمین آکل علی شاهرودی

حضرت مستطاب حجت الاسلام والمسلمین
 آقای حاج سید جواد حسینی آکل علی
 شاهرودی - قدس سره - داماد آیت الله
 العظمی شاهرودی و یکی از افاضل

دانشمندان به شمار می رفت .

فقید سعید در ۲۷ جمادی الاول ۱۳۴۸ ق
 (۱۳۰۸ ق)، در نجف اشرف در بیت علم و
 تقوا و فضیلت به دنیا آمد. پدرش مرحوم
 آیت الله حاج سید حسین آل علی (م ۱۳۷۳ ق)
 از علمای شاهرود و از شاگردان آیات عظام
 حاج شیخ عبدالکریم حایری، میرزای
 نائینی، آقا ضیاء عراقی و سید ابوالحسن
 اصفهانی بود.

معظم له مقدمات علوم دینی و سطوح را
 نزد پدر بزرگوارش و آیت الله سید جعفر
 موسوی مروج - مؤلف منتهی الدرایة -
 آموخت و پس از آن در درسهای فقه و اصول
 حضرات آیات عظام: آقای شاهرودی و آقای
 خوبی حاضر شد و بهره فراوان برد و همزمان
 با آن به تدریس سطوح و اقامه جماعت در
 «مسجد الامام المهدي» و ارشاد و راهنمایی
 مؤمنان پرداخت. ایشان همچنین یکی از
 اعضای هیئت استفتاء آیت الله شاهرودی و
 مسؤول دفتر و بعثه حج آن مرجع فقید بود که
 از این رهگذر توانست خدمات فراوانی را به
 طلاب حوزه علمیه بنماید و ...

وی مقید بود زیارت عاشورا را هر روز
 قرائت کند و بارها، پیاده از نجف به کربلا
 مشرف می شد، که برخی از این سفرها به
 همراهی مرحوم آیت الله شاهرودی بود. در
 سال ۱۳۹۵ ق بود که به دلیل فشار بسیار
 حکومت بعث به ایرانیان مقیم عراق، وی به
 کویت مهاجرت کرد و در آنجا به بزرگداشت
 شعائر دینی و تبلیغ و تدریس و تاسیس مساجد
 و مدارس پرداخت که مدرسه علمیه آیت الله
 خوبی از آن جمله است.

در سال ۱۳۷۰ ش (۱۴۱۲ ق) به تهران
 آمد و به تاسیس بیمارستان سید تاختخواهی
 چشم پزشکی پیامبران - که در ایران بی نظیر
 است و فاز اول آن در خرداد ۱۳۷۷ افتتاح
 خواهد شد - موفق گردید.
 از آن عالم بزرگوار تالیفاتی به چاپ
 رسیده است، که عبارتند از:

۱. المحاضرات فی التاريخ والحديث
 - ج ۲ - (مجموعه ۱۰۱ سخنرانی وی در
 موضوعات قرآنی، حدیثی، تاریخی،
 اخلاقی)؛ ۲. الانسان فی مراحل السنّ (این
 کتاب به فارسی وارد و ترجمه شده است)؛

۳. الامام المهدي و ظهوره؛ ۴. آداب
 الحرمين - فارسی و عربی؛ ۵. صحیفة
 المتجهذ - فارسی و عربی؛ ۶. المراقبات
 فی اعمال الجمعة؛ ۷. کتاب الارث (الارث
 فی جداول)؛ ۸. شخصية المسلم؛ ۹. من
 معالم الاسلام و آدابها؛ و آثار مخطوط وی
 عبارتند از:

۱۰. تقریرات درس فقه آیت الله
 شاهرودی؛ ۱۱. تقریرات درس فقه آیت الله
 خوبی؛ ۱۲. تقریرات درس اصول آیت الله
 خوبی.

سرانجام آن عالم بزرگوار، پس از تحمل
 سالها بیماری و اسارت بستگانش (فرزند و
 داماد و نوادگانش همچنان در چنگال رژیم
 بعثی عراق گرفتارند) در هشتم فروردین
 ۱۳۷۷ (اول ذیحجة الحرام ۱۴۱۸ ق) در ۷۰
 سالگی چشم از جهان فرو بست و پس از
 تشییع و نماز آیت الله حاج سید محمد
 شاهرودی بر پیکر پاکش، در صحن حرم
 مطهر حضرت فاطمه معصومه - سلام الله
 علیها - مدفون گردید.

*

در گذشت آیت الله میرزا محمد آیت اللهی

حضرت مستطاب آیت الله میرزا محمد
 آیت اللهی زنجانی یکی از برترین شخصیتهای
 علمی زنگان به شمار می رفت. فقید سعید در
 تاریخ ۱۹ ربیع الثانی ۱۳۴۲ ق، در زنگان در
 بیت علم و فضیلت چشم به جهان گشود.
 پدرش مرحوم آیت الله شیخ احمد دواسبی
 (۱۲۹۶-۱۳۵۲ ق)، از شاگردان آیات عظام:
 آخوند خراسانی و سید محمد کاظم طباطبایی
 یزدی و از علمای محترم شهر بود. وی پس از
 پشت سر نهادن دوران کودکی و نوجوانی، به
 تحصیل علوم دینی روی آورد و ادبیات را نزد

میرزا اصغر فقهاتی و میرزا یحیی مدرس فرا گرفت. در نوزده سالگی (۱۳۶۱ق) به قم آمد و سطوح را نزد حضرات آیات: سید جمال مزلقانی (قوانین)، حاج آقا روح الله کمالوند و شیخ موسی عباسی زنجانی (مکاسب)، شیخ عبدالکریم خوئینی و میرزا محمد مجاهدی تبریزی (ورسائل و کفایه) آموخت و پس از آن به درس خارج فقه و اصول آیت الله حجت و خارج اصول آیت الله العظمی بروجردی حاضر شد و همزمان حکمت را از محضر شیخ اسحق آستارایی و آقا سید حسین قاضی تبریزی و هیئت را از مرحوم علامه طباطبایی فرا گرفت. معظم له در سال ۱۳۶۹ق، پس از اخذ

اجازات متعدد علمی از اساتید خویش و برخی علمای نجف چون: آیت الله حکیم و آیت الله خویی، به زادگاهش بازگشت و به تدریس علوم دینی و اقامه جماعت در مسجد میرزا احمد پرداخت و رفته رفته در آن شهر موقعیتی بس والا کسب کرد و مورد توجه فضلا و حوزه علمیه قرار گرفت. وی علاوه بر سایر کمالات علمی و اخلاقی خویش، خطی بسیار زیبا داشت و انواع خطوط را نیکو می نوشت و یکی از خوشنویسان زنجان به شمار می رفت. همچنین در تألیف و گردآوری دقائق علمی و تاریخی کوشا بود و از هر فرصتی برای مطالعه و کتابت بهره می برد.

آثاری چند، به خط نکویش بر جای مانده که عبارت است از:

۱. جامع الروایات المرویه عن الائمة الهداة (در عقاید و اخلاق)؛ ۲. تاریخ اسلام (از ابتدا تا پایان)؛ ۳. المختار من ابحاث المعالم؛ ۴. سفره درویش (در علوم غریبه و کشکول).

وفات آن عالم بزرگوار در چهاردهم رمضان ۱۴۱۸ق (۲۳ دی ۱۳۷۶ش) در ۷۶ سالگی در زنجان روی داد و پیکر پاکش پس از تشییعی باشکوه، در کنار مرقم مرحوم آیت الله شیخ فیاض زنجانی مدفون شد.

ناصرالدین انصاری

فرهنگی

معرفی برگزیدگان

پنجمین جشنواره مطبوعات

جشنواره مطبوعات امسال با حدود پانصد نشریه در محل دائمی نمایشگاه های بین المللی تهران به مدت ده روز (از ۱۷ تا ۲۷ اردیبهشت) تشکیل شد و محلی برای عرضه و نمایش توان مطبوعاتی کشور بود.

در روز نهم جشنواره، که با حضور مسؤولان فرهنگی و ارباب مطبوعات کشور و سخنرانی وزیر محترم ارشاد و معاونت مطبوعاتی وی در تالار وحدت برگزار شد، برگزیدگان این جشنواره معرفی شدند که نام برخی از آنها به این شرح است:

در رشته مقاله: مسعود بوجاری از نشریه حقوق و اجتماع، مصطفی شریف النبی از روزنامه اطلاعات، فرهاد محمدی از نشریه نامه اتاق بازرگانی، مسعود جوادیان از نشریه رشد آموزش ابتدایی، علی ملک پور از روزنامه همشهری، محمد حسن مقنی زاده از روزنامه جمهوری اسلامی، بهزاد عشقی از نشریه فیلم، مریم بصیری از نشریه پیام زن، سید احمد محیط طباطبایی از نشریه تماشاگران، احمد بیانی از نشریه ادبیات معاصر، ایرج شاکی نیا از نشریه تدبیر، سید ضیاءالدین جوادی از روزنامه اطلاعات،

سید مهدی سید بن اردبیلی و سید هادی پیغمبر دوست از نشریه استاندارد و کالاها. حمید انصاری از نشریه جنگل و مراتع، یحیی پاسدار خشکتاب از نشریه علمی پژوهشی بهبود، علیرضا کاهانی از نشریه پزشکی قانونی. احمد عابدینی از نشریه فقه، علی سلیمی از نشریه حوزه و دانشگاه.

در رشته نقد: شهریار مندنی پور از نشریه دنیای تصویر، جهانبخش نورایی از نشریه فیلم، جواد اسحاقیان از نشریه ادبیات معاصر، هدایت الله بهبودی از نشریه کمان.

در رشته ترجمه: کامران احمدگلی از نشریه کانون زبان ایران، محمدرضا الله وردی از روزنامه ایران نیوز، مهرداد آزاد از روزنامه کیهان، حسین علی نوذری از فصلنامه تاریخ معاصر.

در رشته ادبیات، شعر، داستان، گزارش، مصاحبه و طرح و گرافیک کودکان و نوجوانان.

سعید هنرمند از نشریه نگاه نو، عرفان نظرآهاری از نشریه سروش نوجوان، فریبا کلهر از نشریه سروش کودکان، آتوسا صالحی از نشریه سروش نوجوان، داود غفارزادگان از نشریه سروش نوجوان، جواد کاظمی، شراگیم امینی و نسترن ظفرآر دلان از نشریه خانه، سید محمد سادات اخوی از نشریه یاران، محمد علی سپهر افغان از نشریه سروش کودکان و

محمد مهدی نوری از نشریه پویک.

*

برگزاری کنگره بزرگداشت آیت الله

سید عبدالحسین لاری

کنگره بزرگداشت «علامه مجاهد آیت الله سید عبدالحسین لاری» در روزهای سوم تا پنجم اردیبهشت در لار و جهرم برگزار شد.

در روز پنجشنبه سوم اردیبهشت با حضور جمعی از محققین حوزه و دانشگاه پیام رهبر معظم انقلاب توسط حجت الاسلام محمدی گلپایگانی قرائت شد:

بسم الله الرحمن الرحيم

برپاسازی بزرگداشت برای عالم عظیم الشان و مجتهد ممتاز، مجاهد مرحوم آیت الله العظمی حاج سید عبدالحسین لاری